

værende Trafikminister, det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen); mente, at dette var et for stort Beløb at anvende og henviste saa denne Sag til en Kommission. Jeg maa maaske i Parentes sige, at jeg beundrer den højtærede Ministers Mod, fordi han igen tør foreslaa Nedsættelsen af en Kommission, thi Kommissioner er dog til Slutning den rene Ødelæggelse i denne Sag, fordi de bidrager til, at usikre Tilstande opretholdes. Men Ministeren har altsaa dette Mod. Den Kommission, der saa blev nedsat af den daværende Trafikminister, havde egentlig kun den Opgave at søge at blive enig om noget, der var nogenlunde billigt, og det var den Ordning, som vi ogsaa fik gennemført. Jeg beklager meget, at den daværende Trafikminister, det ærede Medlem fra Frederikshavn, ikke straks i Februar Maaned skred til at foreslaa Rigsdagen den rent midlertidige Lukning, som vilde koste omtrent 300,000 Kr., og som den Gang allerede fandtes i det store Forslag, idet Vandbygningsvæsenet den Gang sagde: Skal der udføres et befæstet Indløb, maa der, for at vi kan gennemføre de vigtigste af disse Arbejder, ske en midlertidig Lukning, og dette vil koste omtrent 300,000 Kr. Hvis Ministeren den Gang havde foreslaaet dette, og det var blevet vedtaget, før man i øvrigt havde taget Stilling til denne Sag, var en Del af de Ulykker undgaaet, som nu er sket. Men Forslaget blev henvist til den Kommission, paa hvis Arbejde vi har bygget siden, og her maa jeg pointere, at Kommissionens Udtalelse ganske vist var enstemmig, men det var ikke noget Udtryk for, hvad alle Kommissionens Medlemmer mente var den bedste Ordning, men kun for det, som de alle kunde blive enige om, naar de skulde blive enige om noget. Det er Resultatet af denne Kommissions Betænkning, som foreligger, det er den, som har medført Katastrofen.

Men nu foreslaar den højtærede Minister, at vi, naar vi nu vedtager den foreslaaede Midlertidighed, atter skal overgive Sagen til en Kommission, som denne Gang skal bestaa af 5 sagkyndige og 8 Rigsdagsmænd. Jeg vil indtrængende fraraade, at Rigsdagen vedtager at nedsætte denne Kommission. Det siges meget smukt, at der i den skal være Repræsentanter for Teknikerne, for Landbruget, for Fiskeriet og saa fremdeles, og det skal vel være blandt de 5, for Rigsdagen sender formentlig 8 Rigsdagsmænd ind i Kommissionen. Men vi ved dog alle, hvad Resultat denne Kommission vil komme til. Det

er nemlig det, at der intet Resultat bliver. Hvad vil det sige, at en fiskerikyndig Repræsentant skal sidde i Kommissionen? Der foreligger Materiale nok til, at man kan bedømme Fiskeriets Stilling i denne Sag. Et fiskerikyndigt Medlem af Kommissionen er derfor ganske overflødig. Og skal det saa være et saltvandsfiskerikyndigt Medlem, eller skal det være et ferskvandsfiskerikyndigt Medlem? Sætter man den ene af disse Slags ind, faar man en Udtalelse, og sætter man den anden ind, faar man en anden Udtalelse. Der skal være et landbrugskyndigt Medlem. Men skal det være en Mand, der nærmest har Nordpartiets Interesser, eller skal det være en Mand, der nærmest har Sydpartiets? Thi deraf afhænger i Virkeligheden det Resultat, han kommer til i Kommissionsbetænkningen. Der skal sidde 8 Medlemmer af Rigsdagen. Deraf skal formentlig Venstre i Folketinget vælge et Medlem. Men vil det nu blive det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), eller vil det blive det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen)? Det lader sig nemlig forudsige, at i det ene Tilfælde vil Venstres Udtalelser i Kommissionsbetænkningen blive af een Art og i det andet Tilfælde af en hel anden Art. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) sagde i Gaar, at der var det rare ved, at der kom 8 Rigsdagsmænd ind i Kommissionen, at saa havde man fat i disse Mennesker, og de havde Ansvar. Jeg ved ikke, om der gives noget andet Land, hvor man paa en saa ansvarsløs Maade taler om Ansvar, som man gør det her i Danmark. Hvad vil det sige, at man har Ansvar? At have et Ansvar vil sige at svare til noget. Nu sætter vi 4 Folketingsmænd ind i denne Kommission — jeg beder mig fritaget —, der kommer en Betænkning, og for den skal disse 4 Folketingsmænd have Ansvar. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvad vil dette sige? Hvis nu disse 4 Mænd kommer til et bestemt Resultat, eller der bliver gennemført noget, som i alt Fald har Tilslutning fra nogle af disse Rigsdagsmænd, hvad vil det saa sige, at de har Ansvar? Vil det sige, at hvis det saa gaar galt med det, de har paataget sig Ansvar for, har de at sørge for, at Skaden bliver retableret? Eller vil de tage den Følge af, at de bærer Ansvar, at de f. Eks. trækker sig ud af det offentlige Liv eller noget i den Retning? For vil de ikke dette, ved jeg ikke, hvad dette at have Ansvar her betyder. Forholdet er altsaa i Virkeligheden det, at man vil